

Aan mijnen geliefden vader, den 21sten februarij 1850

-

Er is een god, die 't Al bestiert

Die schiep

En in het aanzijn riep.

Die heerscht alom, en neemt en geeft

En adem schenkt aan al wat leeft.

-

Er is een god die geeft en neemt

Die van

Een Job (der schriften man

Zijn dierbren en zijn rijkdom nam

En bitter hem bezoeken kwam.

-

Maar Job beroofd en zwaar beproefd,

Zwijgt stil,

Berust in 's heerens wil.

En juicht in zijn rampzalig lot

“god gaf, god nam geloofd zij god”!

-

Zijn ligchaam zelfs verduurde pijn,

Hij leed,

En schoon hij 't willig deed,

Geen sterv'ling troostte hem in 't lot

Hij werd door vriend en maag bespot.

-

Maar god die Job gelaten zag

Zond kracht

In donkre en zwarte nacht,

En schonk hem have en vee en goed

Terug in grooter overvloed.

-

Ook zoons en dochters wou hij; ja

Veel meer

Nog schonk hem zijnen heer:

Gezondheid, en zóó met dien schat,

Stierf Job van levensjaren zat.

-

Die god die vroeger Job,

In zijn' ellend wou troosten,

Diezelfde god leeft nog

En slaat zijn schep's'len ga',

Homme blikk zijn oog

Van 't zuiden naar het oosten

En schenkt bij lijden kracht

Na rampen weer gena' .

-

Die god ziet ook op ons,

Op u mijn' dierbren vader,

Hij ziet uw leed, uw smart

Hij hoort uw ach' en weê!

In lijden en ellend

Treedt men de godheid nader;

Gij bidt uw smeekgebed -...

Gód hoort uw klacht en bête.

-

Hij zal een trooster zijn..

Hij vader der bedroefden,

Hij redder in den nood.

Dien zich op hem verlaat,

Het zijn gods kind'ren juist
Zijn kind'ren de – beproéfdén,
Zijn kind'ren die hij 't meest,
En 't lief'rijkst gadeslaat.

-

Hij die u 't lijden zond
Zal ook meer uitkomst geven;
Hij was u steeds nabij,
Hij redde u vaak in nood,
Hij zal uw trooster zijn
Hij zal u niet begeren,
Hij, die een redder is
Een heer van graf en dood.

-

“God gaf, god nam geloofd zij god.
Dat was de troost van Job
En schoon de heer genomen had
Hij schonk hem tienvoud schat op schat
Voor zijn geloove weer.

-

Komt bidden wij dan nogmaals saam
Dat hier de zege ook daal
Dat god de dierbre ons ras hergeeft.
Opdat zij weer voor d'oudren leeft
Voor maag' en echtgenoot.

-

“gij naamt, o' god, schenk gij ons weer?
“dan juichen wij u naam ter eer,
“uw grooten heilgen naam. – “

--

Handschrift Koninklijke bibliotheek Den Haag.

Laatst bijgewerkt: 27 september 2018

www.jacobcremer.nl

Aan mijnen geliefden
Vader,

den 21^{sten} Februarij 1850

Er is een God, die 't Al bestiert
Die schiep
En in het aanzijn riep.
Die heerscht alom, en neemt en geeft
En adem schenkt aan al wat leeft.

Er is een God die geeft en neemt
Die van
Een Job (der schriften) man
Zijn dierbren en Zijn rijk dom nam
En bitter hem bezoeken kwam.

Maar Job beroofd en zwaar beproefd,
Lijgt stil,
Berust in 's Heeren wil.

En juicht in zijn rampzalig lot
"God gaf, God nam geloofd zij God!"

Zijn ligchaam zelfs verduurde pijn,
Hij leed,
En schoon hij 't willoeg deet,
Geen sterv'ling troostte hem in 't lot
Hij werd door vriend en mæg bespot.

Maar God die Job gelaten zag
Zond kraacht
In donkre en zwarte nacht,
En schonk hem hand en vee en goed
Fering in grooter overvloed.

Ook zoons en dochters won hij; ja.
Veel meer
nog schonk hem Zijnen Heer:
Gezondheid, en zoo met dienschat,
Sterf Job van levensjaren zat.

Die God die vroeger Job,
In Zijn' ellend won troosten,
Dierelfde God leeft nog
En staat Zijn Scheps'len ga',
Alomme blikt Zijn oog.
Van 't zuiden naar het oosten
En schenkt bij lyden kracht
Na rampen meer gena'.

Die God ziet ook op ons,
Op U mijn' dierbren Vader,

Hij ziet uw leed, uw smart
Hij hoort Uw, ach! en weê!
In lijden en ellens
Greekt men de Godheid nader,
Gij bid uw smeekgebed — ...
God hoort uw klacht en wee.

Hij zal een trooster zijn.
Hij vader der bedroefden,
Hij redden in den nood.
Dien zich op Hem verlaat,
Het zijn Gods kindren juist
Zijn kindren de-beproefden,
Zijn kindren die hij 't meest,
En 't liefdykst gadeslaat.

Hij die U 't lijden zond
Zal ook meer uithoornst geven;

Hij was U steeds nabij,
Hij redde U vaak in nood,
Hij zal Uw Trooster zijn
Hij zal U niet begeren,
Hij, die een redder is
En Heer van grafen dood.

'God gaf, God nam geloofd zij God.
Dat was de troost van Job.
En schoon de Heer genomen had
Hij schonk hem tienvoud schat op 't land
Voor Zijn geloove meer

Komt bidden mij dan nogmaals
Dat hier de zege ook daal.
Dat God de dierbre ons ras hoort

Hij was U steeds nabij,
Hij redde U vaak in nood,
Hij zal Uw Trooster zijn
Hij zal U niet begeren,
Hij, die een redder is
En Heer van grafen dood.

'God gaf, God nam geloofd zij God.
Dat was de troost van Job.

En schoon de Heer genomen had
Hij schonk hem tienvoud schat op 't aard
Voor Zijn geloove meer

Komt bidden wij dan nogmaals
Dat hier de zege ook daal.
Dat God de dierbre ons ras hooft

Opdat zij meer voor d'oudren leeft
Voor maag' en echtgenoot.

'Gij naamt, O God, schenk gij ons meer?
'Dan juichen wij U naam ter eer,
'Uw grooten heiligen naam. —'
